

Hertil er kun at sige, at uanset etnisk baggrund har et menneske ret til et familieliv, og ethvert barn har brug for både en far og en mor. Det får barnet kun, hvis staten beskytter dets og dets forældres rettigheder. Det gør den danske stat ikke i øjeblikket. Alligevel siger regeringen: Der er ikke noget at komme efter. Ingen begrundelse, ingen juridisk begrundelse af nogen art.

Regeringen hævder, at den har saglige begrundelser for den stramme udlændingelovgivning. Forekomsten af tvangsægteskaber er et af de meget ofte brugte argumenter for indførelsen af udlændingelovgivningen. Hertil er kun at sige, at tvangsægteskaber skal bekæmpes med alle midler, men ikke midler, som rammer mange flere end dem, de eventuelt måtte hjælpe. Reglerne for familiesammenføring forhindrer, at tvangsægtede unge kommer til at bo sammen i Danmark, men de forhindrer ikke alle tvangsægteskaber; de unge tvinges blot til at bo uden for Danmark, og det gør jo ikke tvangsægteskaberne mindre problematiske.

Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten har fremsat et fælles forslag til indsats mod tvangsægteskaber, som skal behandles senere i dag, og her ser man nogle af eksemplerne.

Der er mange andre eksempler og argumenter for, hvorfor de her regler er blevet indført. Det afgørende er, at regeringen sidder så bekvemt i sadlen, at den ikke behøver at lytte til nogen form for kritik. Der er et flertal mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som bestemmer, hvad der er rigtigt og forkert, og endda også, hvad der er sandt og falsk.

At der skulle være en international retsorden, som står over det politiske flertal i Danmark, er en forestilling, som Danmark gradvis er ved at blive vænnet fra. At Danmark dermed så kommer til at stå mere alene ikke mindst i en europæisk sammenhæng, synes langt fra at være en tanke, der skræmmer regeringen. Men den bør skræmme os borgere, som bliver berøvet vores grundlæggende rettigheder som mennesker, retten til familieliv, retten til at fungere som far og mor for vores børn, retten til at tage ansvar for sig og sine. For hvad bliver det næste? Hvis Folketingets Ombudsmand udtaler sig mod det herskende flertal på udlændingeområdet, kan man så også sidde det overhørig? Eller hvad hvis der falder dom i Menneskerettighedsdomstolen, skal vi så blot trække på skuldrene og sige: Jamen vi har en anden opfattelse?

Det er magtfuldkommenhed, det er udansk, og det er en udvikling, som må vendes, og det starter i dag. Det Radikale Venstre bakker derfor helhjertet op bag det forslag til vedtagelse, som er fremsat af forespørgerne.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Morten Østergaard, om De Radikale mener, at en sådan særlig gruppe udvalgte jurister, som man lægger op til her, vil kunne træffe mere kompetente beslutninger end den myndighed, der jo er i dag, og hvor man kan anke til den internationale domstol.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Først vil jeg lige sige til fru Irene Simonsen, for jeg ved jo, at hun også har et andet spørgsmål, at jeg synes, hun skulle benytte lejligheden til at trække noget af det, hun tidligere har sagt, tilbage, nemlig at Institut for Menneskerettigheder ikke tidligere har kritiseret lovgivningen.

Det er sådan, at jeg står her med høringssvaret fra 28-års-reglens indførelse, og der står højt og tydeligt: »Det er ... Institutets samlede vurdering, at reglerne om ægtefællesammenføring, hvis nærværende lovforslag vedtages, vil udgøre en usaglig og uproportional forskelsbehandling af danske statsborgere med anden etnisk baggrund end dansk, som ville stride mod EMRK ...«, dvs. den europæiske menneskerettighedserklæring.

Det var høringssvaret dengang, og det ville klæde fru Irene Simonsen at trække sin udtalelse tilbage.

Med hensyn til det andet må man sige, at der er en sagsbehandlingstid på ca. 10 år ved Menneskerettighedsdomstolen. Skulle vi acceptere – rådgivet om, at vi allerede gør noget forkert i dag – at der skal gå 10 år, før vi ændrer de regler? Det vil være fuldstændig tåbeligt, når vi har en ganske udmærket rådgivning, der fortæller os, at vi bør ændre vores regler allerede i dag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Morten Østergaard, at det kommer an på, hvilke briller man læser med, og hvad det er, man gerne vil have ud af det her. Det, hr. Morten Østergaard vil have ud af det, er, at tingene er ulovlige. Det passer jo ikke. Det, de netop også skriver i det høringssvar, er, at der ju-